

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 5 DE JULIOL DE 2019 | Número 47

PÀG. 3 | EDUARD IBÁÑEZ

Desobediència civil i ètica cristiana

PÀG. 6 | JOSEP LLIGADAS

Capellans casats a l'Amazònia

PÀG. 11 | LLIBRES

La religiosa Victòria Molins publica la seva primera novel·la, un thriller

PÀG. 13 | POSTVERITAT

"L'evangeli té un criteri molt clar de veritat"

PÀG. 15 | RECTOR DE FLIX

"Vam posar a disposició durant l'incendi tot el que teníem"

PÀG. 17 | PROTECCIÓ MENORS

Trencar el silenci a l'Església francesa

Un milió de catalans atrapats per la pobresa severa | PÀG. 8

PÒRTIC

Les rodes de premsa cada vegada són més curtes. Es tracta de donar la frase o la contrarèplica precisa per ocupar un titular i de donar-ho el més mastegat possible. En canvi, les rodes de premsa de Càritas habitualment són bastant llargues. Però els periodistes no han deixat d'anar-hi. Perquè saben que darrera de les paraules i les dades hi ha un treball seriós i un compromís amb la realitat de la qual altres no en parlen o només ho fan d'oïdes.

SUMARI

3 Panoràmica

Desobediència civil i ètica cristiana, per Eduard Ibáñez
Capellans casats a l'Amazònia, per Josep Lligadas

8-25 Actualitat

Un milió de catalans atrapats per la pobresa severa
La religiosa Victòria Molins publica la seva primera novel·la, un thriller
"L'evangeli té un criteri molt clar de veritat"
El rector de Flix: "Vam posar a disposició durant l'incendi tot el que teníem"
El Santuari Ecològic de Gallifa proposa una nit d'estels amb sentit espiritual
Trencar el silenci a l'Església francesa
Casaponsa: "Estic convençut que t'aporten molt més ells, que el que tu els puguis aportar"
Memòria dels refugiats morts en el camí cap a Europa

28 Recull de premsa | Sagrada Família a la revista 'Time' - Documental de Jacint Verdaguer

29 Agenda | Jornades d'Història Medieval a Les Avellanès - Art abstracte i transcendència

31 La setmana a les xarxes

Desobediència civil i ètica cristiana

PER EDUARD IBÁÑEZ
A APUNTS ETICOPOLÍTICS

Aquests dies tenen lloc a Barcelona unes **jornades sobre la desobediència civil**, organitzades per Òmnium Cultural, a les quals hi hem donat suport des de Justícia i Pau. Malauradament, es tracta d'un tema d'enorme actualitat, davant la immoralitat de moltes decisions preses per governs i tribunals arreu del món i a casa nostra. Per exemple, la repetida i manifesta violació de drets civils i polítics de líders independentistes catalans per part dels tribunals i altres institucions espanyoles, malgrat els reiterats dictàmens dels experts de Nacions Unides. O les lleis i polítiques migratòries de molts governs, com ara l'exclusió de les persones sense papers, el tan-

cament de ports als migrants naufrags o la criminalització de les ONG dedicades al seu rescat, que algunes d'elles han desafiat (com ara la valenta capitana alemana del vaixell de Sea Watch). I podríem parlar de molts altres àmbits: els desnonaments de persones vulnerables, la creixent despesa militar mentre manquen recursos bàsics per garantir drets...

La desobediència civil i l'objecció de consciència són, des d'un punt de vista ètic, un dret i, en alguns casos, un deure dels ciutadans davant de lleis i decisions polítiques manifestament injustes, sempre i quan s'exerceixin de forma públi-

ca, coherent i estrictament pacífica. Alhora són, sens dubte, un mecanisme d'enorme valor per posar fre a la permanent temptació autoritària de tot poder polític i contribuir a la transformació social.

Gràcies a elles, s'han aconseguit al llarg de la història enormes avenços en favor de la justícia social, la democràcia i els drets humans, que no haurien arribat sense múltiples mobilitzacions socials que han desafiat el poder polític i la legalitat de cada moment. Per exemple, el progressiu reconeixement de drets dels treballadors, l'abolició de la discriminació racial als Estats Units, l'alliberament nacional de molts pobles dominats o, a casa nostra, la instauració de la democràcia als anys setanta o, més recentment, la supressió del servei militar obligatori. Entre nosaltres, cal destacar evidentment (encara de moment sense èxit), la desobediència de dos milions de persones a Catalunya l'1-O-2017 a la prohibició irracional a expressar lliurement la seva opinió sobre si volen formar part de l'Estat espanyol.

El pensament social cristià i la doctrina social de l'Església han estat sempre absolutament

clarividents i coherents en defensar el dret i el deure ètic de desobeir les lleis contràries als principis morals.

En Jesús de Natzaret, executat injustament per l'autoritat política, es mostra clarament aquesta actitud, pel seu qüestionament de les lleis del moment (o la interpretació que en feien les autoritats religioses), com ara la llei del repòs sabàtic. Ho expressa de manera genial: "El dissabte és per a l'home i no l'home per al dissabte", que ho podríem formular avui com la primacia de la dignitat humana per sobre de la llei. De fet, el seu compromís insubornable amb la veritat fou el que el portà a ser condemnat i executat. El mateix que havia succeït amb el seu precursor, Sant Joan Baptista i com van patir després tants apòstols i màrtirs cristians al llarg de la història per defensar la justícia enfront de poders tirànics.

Nombrosos teòlegs, filòsofs i juristes cristians han repetit i desenvolupat aquest mateix principi al llarg dels segles des de la seva perspectiva teològica i filosòfica. El gran doctor de l'Església, Sant Tomàs d'Aquino (1225-1274), ho formula de manera clara, i arriba a afirmar el dret,

en circumstàncies extremes, no solament de resistir, sinó d'enderrocar al sobirà que actua de manera despòtica. Darrera d'aquest principi hi ha, en el fons, la seva visió del poder polític i de la llei, que solament es justifiquen per la seva orientació al bé comú. Quan desborden aquesta finalitat, perden tota autoritat: "Quan la llei és contrària a la raó, se la denomina llei iniqua; en aquest cas, deixa ser llei, per convertir-se en mera violència". Podríem dir que, en realitat, quan la llei és injusta perd validesa jurídica, per tant, no hi ha cap deure d'obediència, sinó el deure de resistir a l'opressió.

Un altre gran pensador cristià, l'espanyol Francisco de Vitoria (1548-1617), ho va formular també de manera clara. En la mateixa línia, entén que el poder té com a estricta finalitat la d'assegurar el bé comú. Però quan el governant utilitza aquest poder per a una altra finalitat, el súbdit no està obligat en consciència a obeir i la comunitat té causa per a la rebel·lió: "si un rei legítim governa tirànicament i el regne no té cap altre mitjà de defensa que expulsar i enderrocar al rei, la 'respublica' en ple, amb acord públic i comú de les ciutats i els pròcers, podrà enderrocar-lo (...)", si bé deixa clar que la rebel·

lió no és un acte dels particulars, sinó de les mateixes autoritats establertes.

Aquesta és, en definitiva, la concepció cristiana del poder i de la llei, que considera supeditats a la llei moral, fonamentada en Déu, a fi de dirigir la comunitat al bé comú. Del respecte d'aquest ordre moral en deriva la seva legitimitat, la seva força d'obligar i el deure d'obediència dels ciutadans. Quan el poder polític no respecta aquest ordre moral, que té en els drets humans un dels seus elements nuclears, desapareix la seva capacitat d'obligar i emergeix lògicament el dret a desobeir.

Així ho expressen de forma brillant els grans documents oficials de la Doctrina Social de l'Església, que afirmen el dret a l'objecció de

consciència i a la resistència al poder tirànic: "El ciutadà no està obligat en consciència a seguir les prescripcions de les autoritats civils si són contràries a les exigències de l'ordre moral, als drets fonamentals de les persones o als ensenyaments de l'Evangelí. Les lleis injustes col·loquen a la persona recta a dramàtics problemes de consciència: quan són cridats a col·laborar en accions moralment il·lícites, tenen l'obligació de negar-se. A més de ser un deure moral, aquest rebuig és també un dret humà fonamental que, precisament per ser-ho, la mateixa llei civil ha de reconèixer i protegir. Qui recorre a l'objecció de consciència ha d'estar protegit no solament de sancions penals, sinó també de qualsevol dany en el plànol legal, disciplinar, econòmic i professional" (*Compendi de la Doctrina Social de l'Església*, núm. 399).

Però, la doctrina social va més enllà, doncs també afirma que "és legítim resistir a l'autoritat en cas que aquesta violi greu i reiteradament els principis del dret natural", si bé estableix les condicions per fer-ho: 1) violacions certes, greus i prolongades de drets fonamentals, 2) després d'haver esgotat tots els recursos, 3) sense provocar desordres pitjors, 4) esperança fundada d'èxit i 5) impossibilitat de preveure solucions millors (*Compendi*, núm. 401).

Val la pena avui dia llegir i meditar profundament tots aquests textos en la seva globalitat per adquirir-ne una visió fonamentada.

Fotografia Cesar Paes Barreto | Wikipèdia.

Capellans casats a l'Amazònia

**PER JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE**

Una molt bona notícia. En el document preparatori del Sínode de Bisbes sobre l'Amazònia que tindrà lloc aquest octubre, s'obre la porta a la possibilitat que, davant la ja insostenible situació en què es troben molts cristians d'aquella immensa regió, que no poden celebrar l'Eucaristia de manera mínimament regular, s'ordenin com a preveres homes casats, preferentment indígenes, en les zones més remotes i necessitades.

Deixeu-me dir que aquesta mena de formulació a mi em sembla força penosa, però vaja, alguna cosa és.

Davant aquesta tímida obertura, ràpidament ja han sortit les esperables reaccions indignades. La més destacable, la del cardenal Sarah, que ha dit que això seria trencar amb la tradició apostòlica de l'Església. Al cardenal Sarah li aniria bé estudiar una mica d'història, perquè és molt evident que en els inicis de l'Església no es considerava que el celibat formés part del ministeri apostòlic, ni episcopal, ni presbiteral. Alguns, com Pau, eren cèlibes per opció personal, però res més. El cardenal Sarah és el responsable vaticà de la Litúrgia, o sigui que estem arreglats. L'ordenació presbiteral d'homes casats, d'altra banda, no és cap novetat en l'Església catòlica:

7 | LITÚRGIA

a les Esglésies catòliques de ritu oriental hi ha capellans casats, i el papa Benet XVI va permetre que els capellans anglicans que es passaven al catolicisme poguessin ser re-ordenats con a capellans catòlics tot i restar casats. O sigui que aquesta obertura és perfectament lògica.

Però la pregunta és per què es fa això a les “zones remotes” de l'Amazònia, i no es pot fer, per exemple, al Baix Llobregat o al Penedès, on els capellans van de bòlit, no arriben a tot i per culpa d'això hi ha entitats i activitats d'Església que, com que depenen dels capellans, estan paralitzades.

Un primer pas, molt senzill, i del qual ja he parlat en aquesta pàgina, seria ordenar preveres els diaques que ja fan de rectors a tots els efectes, llevat del de presidir l'Eucaristia. Aquest seria, ja dic, un començ fàcil. Però caldria més, és clar. Si un va pels pobles de la Catalunya ru-

ral, fàcilment es trobarà, penjat a la porta de les esglésies, un full on s'especifiquen els horaris de misses de la contrada. I veurà que hi ha llocs que tenen missa cada diumenge, que n'hi ha d'altres que celebren la missa dominical però ho fan el dissabte, i n'hi ha d'altres que celebren la missa un o dos cops al mes.

I aquí la pregunta és: si hi ha comunitats que estan en condicions i amb ganes de participar de la missa dominical, que aquest és el cas de les que la celebren un o dos cops al mes, ¿per què no la poden celebrar cada diumenge? ¿Tan difícil seria trobar bons cristians d'aquests llocs -sigui del mateix lloc pròpiament, o de llocs veïns- que poguessin presidir la missa dominical, i ordenar-los preveres? I la gran pregunta: ¿com és que la jerarquia de l'Església continua posant les seves pròpies tradicions i preceptes, com el del celibat, per damunt de l'encàrrec que Jesús ens va fer de celebrar el seu memorial?

Ens podem consolar, tanmateix, pensant que aquí també podria passar com va passar amb el tema de la celebració de la missa en la llengua de la gent. El Concili Vaticà II va obrir-hi tímidament la porta dient que el llatí es mantenia com a llengua principal en la litúrgia però que es podia estudiar fer algunes parts de la celebració en la llengua del poble. Això va ser aprovat el desembre de 1963. I un any i tres mesos després, el març de 1965, per la força de les coses òbvies, les misses van passar a celebrar-se totalment en les llengües de la gent i el llatí va desaparèixer com a llengua bàsica de la litúrgia. Tant de bo que ara passi el mateix. Caldrà fer-ne campanya.

I quedaria la qüestió de l'ordenació de les dones. En parlarem la setmana que ve.

Un milió de catalans atrapats per la pobresa severa

Allau de dades sobre l'exclusió social. Càritas Catalunya ha presentat aquest dimecres l'**Informe sobre exclusió i desenvolupament social** de la Fundació FOESSA, l'estudi quinquennal més exhaustiu que es fa a Catalunya en aquest àmbit.

L'exclusió social ja afecta gairebé 1,5 milions dels Catalans, el 20% de la població. Però a més, gairebé la meitat d'aquests, un 9,6%, viuen situacions d'exclusió severa. I si es té en compte la renda disponible després d'assumir els augments de les despeses d'habitatge i subministraments, la situació condemna a 944.000 persones a viure en pobresa severa.

L'informe FOESSA de 2013 fixava en 9,3% l'exclusió severa a Catalunya i un 15,7% més l'exclusió moderada. En cinc aquest darrer percentatge ha baixat al 9,8%, però l'exclusió severa és manté estancada en el 9,6%, 26.000 persones més. L'informe s'ha elaborat a mitjans de 2018 a partir de 13.000 visites presencials a domicili d'arreu de Catalunya. Per mitjà de 35 indicadors, l'informe és la radiografia més completa de les situacions d'exclusió social a Catalunya i forma part de l'estudi que es fa a tot Espanya.

9 | ACCIÓ SOCIAL

“No és cristià”

El cardenal-arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, com a de bisbe delegat de la Conferència Episcopal Tarraconense, ha recordat que la tasca de Càritas es basa en l'atenció social, la sensibilització i també la denúncia, “sempre en positiu, per veure com entre tots podem solucionar-ho”. Ha remarcat que tot aquest treball es fa “amb dos pilars: l'Evangelí i la Doctrina Social de l'Església” i, per tant, es basa en garantir “la dignitat de cada ésser humà”.

Omella ha destacat que hi ha un 20% de la població que “no pot desenvolupar la seva vida amb dignitat” i que, com reitera el **papa Francesc**, “ser indiferents al patiment de la gent no és cristià”. El cardenal també ha destacat que en la suposada recuperació econòmica es continuen produint desigualtats: “La desigualtat és contrària a la justícia social, a l'equitat i a la pau social”.

Per la seva banda, el president de Càritas Catalunya, **Francesc Roig**, ha explicat com els darrers anys s'ha enfortit el treball conjunt de les Càritas de les deu diòcesis catalanes. Aquesta

coordinació també els ha permès comprovar que “les dades de FOESSA coincideixen amb la realitat que ens veiem”. Alhora, les dades “no fan creïble el discurs sobre l'excessiva despesa social”. Fins i tot les dades apunten que un 74% de la població catalana estaria d'acord en pagar més impostos si és a canvi de més prestacions i serveis socials.

Roig ha assegurat que “la fragmentació social està tenint lloc a costa de l'afebliment dels drets socials, i és necessari que les administracions apliquin mesures urgents per fer-hi front”, ha indicat Roig.

L'exclusió social a Catalunya

La representant de la Comissió d'Acció Social de Càritas Catalunya, **Miriam Feu**, ha desgranat les dades de l'Informe indicat que la precarització del treball, l'exclusió residencial, la salut i social són alguns dels factors que agreugen la situació d'exclusió social que pateixen les persones més vulnerables de la nostra societat.

Sobre la precarització del treball, Feu ha indicat que, malgrat tenir feina, un 15,8% de les llars ca-

talanes es troben en situació d'exclusió social. Tot i la disminució de l'atur, encara s'està per sobre dels nivells d'abans de la crisi (11,5% respecte 6,7%): “el treball ja no és factor d'integració”.

En relació a l'habitatge, la representant de la Comissió d'Acció Social ha afirmat que l'exclusió residencial afecta a 3 de cada 10 persones. A més, Feu ha ressaltat que un 4% de la població (al voltant de 300.000 persones) viu amb la inseguretat de no saber si la faran fora de casa (viuen de relloguer, en procés de desnonament, en situació de violència familiar...).

Feu també ha incidit en les conseqüències que provoca l'exclusió social en la salut de les persones, afirmant que la pobresa augmenta les dificultats per accedir a medicaments, a serveis socio-sanitaris o a un regim adequat d'alimentació. “Prop d'un 4% de les persones viuen en llars sense accés a una alimentació bàsica, i 780.000 persones (un 10% de la població) han deixat de comprar medicines i seguir tractaments per problemes econòmics”, ha apuntat Feu. A més, “l'exclusió social impacta a la salut però alhora certes situacions d'exclusió social tenen el seu origen en la salut”.

10 | ACCIÓ SOCIAL

Finalment, Feu ha explicat que els col·lectius que més la pateixen la pobresa són les dones (l'exclusió social de les llars sustentades per dones se situa al 20,7%, quan la dels homes és del 16,7%), les persones migrants (una llar sustentada per una persona migrant extracomunitària té tres vegades més possibilitats de caure en risc d'exclusió), les persones a l'atur (el 84,1% de les llars sustentades per persones que busquen feina es troben en exclusió social), les famílies nombroses i les famílies monoparentals (són les més exposades al risc d'exclusió, situant-se al 38,4% i 25,7% respectivament respecte la mitjana del 17,5%) i els infants (el 22% dels menors es troba en situació d'exclusió social a Catalunya).

Entre les propostes que formula l'informe, hi ha el garantir el dret a un habitatge digne, de-

finir plans d'ocupació específics per als col·lectius més vulnerables, revisar la implementació de la renda garantida de ciutadania i una millor redistribució de la despesa social.

Els pobres no voten

El cap de l'Equip d'Estudis de Càritas Espanyola i secretari tècnic de la Fundación FOESSA, Raúl Flores, ha incidit en el contingut de l'informe i les dades del conjunt de l'Estat espanyol. L'exclusió social a Espanya és de 8,5 milions (18,4% de la població total), 1,2 de milions més que l'any 2007.

Flores ha explicat que "l'exclusió social no és conjuntural, s'ha enquistat" i que "és més que la falta de diners". Per exemple, "posa en risc la democràcia" perquè "la gent en situació d'ex-

clusió social voten menys perquè no es veuen reflectits en l'agenda dels partits polítics".

D'altra banda, ha alertat sobre l'increment de la bretxa de gènere a Espanya, apuntant que una dona ha de treballar 1,5 hores més al dia per guanyar el mateix que un home. O dues hores més si la dona és immigrant.

Finalment, Flores ha explicat que Càritas ha de tenir un paper subsidiari com a factor de solució del problema, però la realitat és que "Càritas és l'entitat privada a la que més acudeix la gent que necessita ajuda", especialment en l'àmbit de l'exclusió severa. Per exemple, a Catalunya, un 20% de la població que necessita ajuda s'ha adreçat a Càritas i un 14% a altres entitats socials.

La religiosa Victòria Molins publica la seva primera novel·la, un thriller

La religiosa **Victòria Molins** ha escrit al llarg de la seva vida una seixantena llarga de llibres. Sobre **santa Teresa**, sobre temes religiosos o del món de la marginació. Però cap, fins ara, havia estat una novel·la, i concretament un thriller. Fins ara. Viqui Molins acaba de publicar la seva primera novel·la, *Els secrets de la badia*, editat per Columna, i presentat aquest dilluns a la Casa del Llibre amb el periodista **Antoni Bassas**.

“Quan em van demanar que presentés el llibre de la Viqui vaig entendre que el títol era ‘Els secrets de l’abadia’”, ha confessat amb to de broma el periodista. Però res d’abadies. La primera novel·la de la religiosa té com a protagonista la Míriam, una jove metgessa barcelonina de 24 anys, a qui li canvia la vida quan decideix anar-se’n uns mesos a un hospital d’Angola. Una novel·la que parla de corrupció, de drogues, de pobresa extrema, però també d’amor, d’ètica i sentiments.

“A la Victòria la faran ‘Santa Subito’”, ha afirmat Bassas, perquè “dedica la seva vida a salvar naufragats a terra ferma”. Bassas ha tingut un pensament també per a la capitana del vaixell Sea Watch 3 que ha estat empresonada per

rescatar migrants al mar. “Resulta que avui els herois que donen la seva vida pels altres poden anar a la presó”, ha recordat.

Victòria Molins sempre ha escrit llibres sobre altres, o sobre temes socials i religiosos. Nasqué l'any 1936, va viure la postguerra, la transició, l'inici de la democràcia, i també, ha explicat, “una obertura de l'Església a partir del Concili Vaticà II”. I tot i no ser una novel·la religiosa, *Els secrets de la badia* és un llibre ple de valors, “uns valors rebuts de molta gent al llarg de la vida”.

Molins ha explicat que normalment és capaç d'escriure un llibre en una setmana o un mes, si cal. Però aquesta vegada la novel·la li ha comportat dos anys de feina, “esgarrapant estones d'aquí i d'allà”. Ha creat uns personatges que han acabat existint, “me'ls estimo, ja estan vius”.

A través de la novel·la Molins ha pogut denunciar coses, “en denúncia indirecta, perquè

conec Barcelona i Angola, les dues ciutats del llibre”. Una novel·la ambientada en l'any 2008, en plena crisi, i on també hi ha espai per donar lliçons, com per exemple que els valors religiosos de la protagonista “fan créixer els valors humans de manera exponencial”. Sovint, ha afirmat Molins, tenim vergonya de dir “que la felicitat que dona la fe és tan gran que fa augmentar els valors humans”.

A la novel·la apareix el món de la droga, un món que Viqui Molins coneix bé gràcies, en part, a **Sor Genoveva**. Ella deia “que l'infern són les drogues”, ha explicat la religiosa. Per a Molins, santa Teresa és la seva mestra d'escriure, i Sor Genoveva la seva mestra de tendresa. Una tendresa que per a Molins vol dir “fer i dir el que sigui sense ferir l'altre”. La tendresa commou la gent i la fa canviar, ha reconegut.

Molts diuen que la protagonista de la novel·la és la Viqui de jove. 24 anys, de família acomodada, idealista que vol canviar el món... “no ho

vaig fer amb aquesta intenció, però al final l'escriptor s'acaba reflectint en els personatges”. Però quines coses indignen Viqui Molins? “Els presos polítics, però també tants joves que viuen al carrer, la gent sense llar, i veure com en el meu barri, per exemple, s'està patint una injustícia terrible a partir del tema de l'habitatge”. Però sempre hi ha esperança, ha recordat. “És Jesús qui me la dona aquesta esperança, l'esperança de la fe, i la bondat de la gent em dona l'esperança de l'optimisme”.

El periodista Antoni Bassas ha conclòs la presentació afirmant que un llibre d'una dona “tan coherent, amb una gran vida i un coneixement ric i profund com el de la Viqui Molins és ja un certificat de garantia”. Els drets d'autor de la novel·la *Els secrets de la badia* van destinats als projectes socials en què col·labora Victòria Molins.

“L’evangeli té un criteri molt clar de veritat”

“Cal revisar els nostres criteris de veritat, i l’evangeli té un criteri molt clar: els pobres com a lloc de trobada de la veritat”. Aquesta és per a **Xavi Casanovas**, director de Cristianisme i Justícia, la conclusió més important de la Jornada de Pensament Fe - Justícia celebrada el passat cap de setmana.

“Segrestar la veritat és exercir violència sobre aquesta”, deia **Jaume Flaquer** en l’obertura de la tercera edició de les jornades. **Joan Garcia del Muro** (Lleida, 1961) va recollir l’encàrrec de desvetllar algunes de les violències que s’apliquen sobre la veritat. Garcia del Muro és professor de filosofia a la Universitat Ramon Llull i autor del llibre *Good Bye, veritat* que li ha valgut nombrosos premis, entre ells el Premi d’Assaig Josep Vallverdú.

El filòsof va defensar que amb la desaparició de la veritat també s’esvaeix la mentida “convertint la veritat en una mercaderia més, quelcom que jo puc comprar segons els interessos individuals”. Aquest fet, sostenia Garcia del Muro, s’afegia al “tribalisme epistemològic” és a dir, a “assumir la veritat dels ‘meus’ i no plantejar-me la resta”. La tesi del ponent sostenia també que aquest segrest de la veritat va acompanyat d’una exaltació dels sentiments que no es tradueix en una acció racional. Va posar com a exemple les imatges d’immigrants morts al Mediterrani, amb gran capacitat de generar molts sentiments solidaris però que no han significat una resposta més hospitalària com a societat.

Des del punt de vista dels mitjans de comunicació, el periodista **Suso López** va exposar dues

14 | PENSAMENT

qüestions que han expulsat la veritat de l'opinió pública. Emprant el refrany de "qui paga, mana", López va assenyalar com la propietat i la publicitat condicionen quins interessos es defensen i quins s'amaguen. "En un entramat empresarial complex, deu famílies són propietàries de la majoria dels mitjans d'aquest país" denuncià el periodista. L'absència de diversitat és l'altre element sobre el que s'oculta la veritat, en concret "l'excessiva dependència de les fonts oficials" i "l'homogeneïtat de periodistes i discursos acrítics".

La jornada va comptar també amb diversos tallers i taules rodones en les que hi van participar el teòleg i psicòleg **Víctor Hernández**, la teòloga **Montse Escribano**, el polític **Javier Arregui**, la psicòloga **Sandra Racionero-Plaza**, la periodista **Montse Santolino**, el teòleg **Pepe Laguna**, l'economista **Míriam Feu** i l'antropòleg **Jesús Sanz**. La poetessa **Sonia Moll** va oferir un recital poètic a partir de poemes propis i de dones que han aixecat la veu contra la injustícia.

Un centenar llarg de persones van assistir al llarg de divendres i dissabte. Casanovas con-

sidera que el Centre s'ha constituït com un "pol d'atracció de la teologia preocupada per la justícia", ja que a més de persones d'arreu de Catalunya s'hi ha congregat gent provinent de València, Bilbao, Pamplona, Granada, Saragossa o Madrid. Les anteriors edicions, celebrades

cada dos anys, havien tractat sobre les fronteres de la postmodernitat, la qüestió ecosocial, la precarietat i el creixement de la desigualtat i la incorporació del feminisme al debat social.

El rector de Flix: “Vam posar a disposició durant l’incendi tot el que teníem”

Cinc dies cremant, més de 6.000 hectàrees afectades, conreu perdut, bestiar mort, i una cinquantena de persones evacuades. Aquest és el balanç de l’incendi de la Ribera d’Ebre que ha tingut a tota Catalunya amb l’ai al cor. Ja amb l’incendi controlat hem parlat amb el rector de Flix, Vinebre i Riba-roja per saber com va viure ell aquells dies i quin paper va tenir l’Església de la zona.

A **Miquel Gasulla** el foc el va agafar fora dels pobles on fa de rector. Hi va arribar el segon dia al migdia quan l’impacte inicial de l’incendi ja no era tan fort però la cosa encara no estava gens tranquil·la. “Ningú es podia apropar a la zona i els cotxes no podien passar degut al tall de carreteres”. Ens confessa que la gent ho vivia amb molt de neguit.

La majoria dels evacuats de les masies de la zona eren de nacionalitat anglesa i va caldre acollir-los a l’escola dels pobles on s’hi van estar durant quatre dies. “La gent els proporcionava menjar i roba, tot el que els feia falta per poder passar els dies acollits”. Va ser un gran gest de solidaritat, reconeix.

En Miquel té la seva rectoria a Flix. I malgrat l’incendi, va poder continuar celebrant missa als pobles que tenia previst, com sempre. «Just els pobles on jo havia d’anar a fer celebracions no tenien la carretera tallada i no m’hi va impedir cap dia anar-hi”. Divendres va anar a Riba-Roja, i dissabte tarda a Vinebre. “Hi havia poca gent a les celebracions, però de fet com sempre”, reconeix. L’ensurt pel foc ha estat tan gran per a la gent de la zona que

Gasulla explica que fins i tot ara encara la gent en parla.

Els dies de l'incendi el rector de Flix va anar a parlar amb l'Ajuntament. "Els vaig dir que aquí a la parròquia tenim un saló parroquial molt gran i que el posava a la seva disposició pel que calgués". Alhora, Càritas parroquial també va ajudar portant menjar. "En aquells moments la solidaritat va ser altíssima", explica el rector.

Dissabte per la tarda va anar a Vinebre a celebrar missa i va aprofitar per parlar amb una regidora de l'ajuntament del poble. "Els vaig deixar una suma econòmica perquè poguessin comprar

quelcom de necessitat en aquell moment, com aigua, sucs, o entrepans".

Miquel Gasulla explica que de fet és un gest habitual i normal, ja que per a ell el paper de l'Església "és posar tot el que tenim a disposició del que calgui". Reconeix, però, que no són parròquies potents amb gran estructura, sinó parròquies petites i amb mitjans limitats, però que això no pot impedir posar a disposició tot el que tenim i ajudar en tot el que poden. "I si només podem animar la gent estant al seu costat, doncs ho fem".

El Santuari Ecològic de Gallifa proposa una nit d'estels amb sentit espiritual

Diuen que alçar els ulls al firmament és una experiència transcendent. Si el cel ve farcit d'estrelles, les preguntes es multipliquen. El proper dissabte 20 de juliol el patronat del Santuari Ecològic de Gallifa organitza una nova edició de la Nit dels Estels. Una proposta també per anar endins, des de la contemplació de la natura.

“Totes les activitats que plantegem són encaminades cap al sentit religiós, dins del món cristià, cap al més profund de la persona”, explica **Joana Villemur**, presidenta del patronat del Santuari Ecològic de Gallifa. Entre la varietat d'iniciatives, “la Nit dels Estels entra dins

d'aquesta visió del món i d'aquest sentit espiritual”, explica.

Coincideix que el mateix 20 de juliol es commemoren els 50 anys de l'arribada de l'home a la Lluna. La Nit dels Estels comptarà amb una conferència d'**Albert Morral**, de l'Agrupació Astronòmica de Sabadell. La sessió s'allargarà en funció de les condicions meteorològiques. Si el cel és clar, hi haurà més marge per contemplar amb telescopi la lluna, els planetes, els estels, les galàxies, les constel·lacions.

Més enllà de la vessant formativa, la proposta també és una excusa per trobar-se i enfortir els

18 | ECOLOGIA

vincles d'amistat. El Santuari de Gallifa, que va iniciar mossèn **Josep Dalmau**, manté un calendari d'activitats gràcies a una comunitat cristiana de base. Ho apunta Joana Villemur: "Parlem sobretot d'ecologia, d'aquí el nom del santuari, i tenim com a base la mística i profunditat de mossèn Dalmau".

El patronat, fundat el 1986, manté tres idees fonamentals: el cristianisme, l'ecologia i la catalanitat. Coincidint amb l'aniversari de la mort de mossèn Dalmau el proper 7 de setembre celebraran l'Atri dels Gentils. Una jornada de diàleg amb creients de les tres religions del llibre: judaisme, islam i cristianisme. "El San-

tuari vol ser un món obert a les religions" diu Villemur.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Trencar el silenci a l'Església francesa

La revelació dels abusos sexuals al si de l'Església catòlica a França ha impactat, amb raó, a l'opinió pública. Perquè tota la veritat surti a la llum, l'Església, a través de la Conferència de Bisbes de França (CBF) i de la Conferència de religiosos francesos (CORREF), ha demanat a **Jean-Marc Sauvé**, exvicepresident del Consell d'Estat, establir i presidir una comissió independent sobre aquest tema que creada el febrer del 2019. Aquesta comissió ha posat en marxa recentment una crida a testimonis per iniciar un procés de reconeixement.

La Comissió Independent sobre els abusos sexuals a l'església (CIASE) reuneix dones i homes de reconeguda experiència en els camps

de la medicina, la psiquiatria, la salut, les ciències socials, el dret, la història i de la teologia. És plural i inclou no creients i creients de totes les confessions. La seva missió és mesurar l'abast dels abusos sexuals comesos al si de l'Església a menors i persones vulnerables per part de clergues i religiosos des de 1950, per estudiar la manera en què s'han tractat aquests casos i per avaluar les mesures preses des de principis dels anys 2000 per l'Església a França, per tal de fer recomanacions perquè aquests delictes no tornin a succeir i que les víctimes tinguin la cura adequada.

La Comissió manté una definició àmplia d'abús sexual, entesa com qualsevol agressió, explota-

ció o abús sexual, de qualsevol forma. Per definir les víctimes, si bé la majoria d'edat està clarament definida per la llei, cal especificar la noció de 'persona vulnerable': el CIASE classifica els adults protegits en el sentit de la llei civil (persones tutelades, dependents...), però també els adults en situació de vulnerabilitat, és a dir, les persones que, en el context d'una relació de jerarquia, autoritat, acompanyament o influència espiritual, estaven compromeses en una relació sexual no consentida lliurement (per exemple, una monja contra un confessor).

Els responsables d'abusos no són només sacerdots i bisbes, sinó també religiosos i homes, dones en formació (seminaristes i principiants en particular), diaques i persones consagrades laiques o "dirigint la vida comuna" (a vegades esmentada com nom de "noves comunitats"). Aquest camp inclou, més enllà dels abusos comesos a les parròquies i les congregacions o comunitats religioses, responsables de capelles, escoles, internats i moviments catòlics. L'objectiu de la CIASE és mesurar quantitativament

i qualitativa, d'una manera tan completa com sigui possible, aquests actes comesos durant setanta anys i per il·luminar les seves causes i el seu tractament, sense deixar-ne cap zona gris.

El CIASE és conscient que pot haver de fer front a casos que abans ningú no ha pensat. Res no canviarà si la paraula no es dona d'entrada a les víctimes i testimonis d'abusos sexuals de menors i persones vulnerables. La primera prioritat de la CIASE és, doncs, garantir que aquelles persones que han patit en primera persona o que puguin testificar, es puguin expressar i reunir, de manera que es pugui començar a desenvolupar un treball de reconeixement i memòria. Aquest treball d'escolta i recopilació de les víctimes també permetrà a la CIASE mesurar l'extensió del fenomen i el trauma patit, valorar la reacció dels responsables de l'època, analitzar les disfuncions i formular les recomanacions per evitar la repetició d'aquests crims. El CIASE és molt conscient que aquestes tragèdies, si continuen enterrades, segueixen ferint a les víctimes. Mai és massa tard per parlar-ne.

El CIASE no pretén guarir els danys que s'han fet, ni substituir la justícia, els serveis mèdics i socials treballant, ja sigui per l'escolta o per la cura, amb víctimes i autors d'abusos sexuals. L'Església hi és per escoltar, comprendre, prevenir i proposar públicament noves maneres de sortir.

Per tant, és abans de res escoltar les víctimes i els testimonis d'abús sexual, després creuar les lliçons apreses d'aquest temps d'escolta amb un enfocament de recerca en ciències humanes i socials amb múltiples dimensions (sociologia, història, antropologia), amb la finalitat de nodrir-se de la reflexió d'experts que han explorat el tema. Amb aquest itinerari CIASE té la intenció que surti a la llum la xacra dels abusos sexuals a l'Església catòlica al llarg de 70 anys i treure lliçons de futur, en benefici del conjunt de la societat francesa.

Casaponsa: “Estic convençut que t’aporten molt més ells, que el que tu els puguis aportar”

El professor de La Salle Premià Ernest Casaponsa agafava, a principis d’any, un avió cap a Kenya. En concret Casaponsa ha canviat Premià per La Salle Karemno, un centre situat al districte Lwanga, el districte que inclou a 6 països de parla anglesa d’Àfrica.

Parlem amb Ernest Casaponsa de la seva estada a Kenya:

Ernest, explica’ns, què estàs fent?

He anat fent una mica de tot. Aquí l’agricultura pot ser una assignatura i a l’escola hi ha granja i hort. Vaig començar aquí i ara estic més a secretaria, ajudant amb la web i altres coses d’administració. A més, faig molt de conductor, perquè aquí molta gent condueix, però no tothom té carnet.

Els porto a l’hospital, que és un viatge freqüent. O per exemple, aquí s’organitzen molts concursos entre les escoles i també anem a fer visites i a concursar, o sigui que faig una mica de tot.

Tu ets mestre de La Salle Premià, en quin moment decideixes anar a passar 6 mesos a Kenya i amb quin objectiu?

Feia molt de temps que volia fer un projecte així de cooperació de llarga estada, perquè quan vas a l’estiu, descobreixes i aprens moltes coses, però en el fons no t’acabes d’implicar en el dia a dia del projecte, i era com una espina clavada que feia anys que tenia. Es van donar diversos condicionants. No volia marxar tot un any i ho volia combinar amb l’escola, i després volia aprofitar el temps i millorar l’anglès.

22 | ACCIÓ SOCIAL

A partir d'aquí, em vaig posar en contacte amb els Germans per veure les possibilitats que hi havia, i vam anar donant voltes pel món, vam passar per Tailàndia, l'Índia i al final vam arribar a Kenya. I dins de Kenya també em vaig moure per dos o tres projectes fins que vaig arribar a Karemno, per això dic que ha sigut un accident, però un bon accident.

Com és el teu dia a dia?

Comença a les 6. Estic vivint a la comunitat de Germans i comencem amb pregària, esmorzar i a les 8, més o menys, comença la jornada laboral. Els alumnes des de les 5 ja estan en peu. Deuen acumular al llarg del dia unes 10 hores d'estudi. Van a un altre ritme. No només els alumnes viuen a l'escola, els professors i part dels treballadors també. Hi ha altres treballadors que són esporàdics que venen durant el dia, segons les necessitats. Tothom arriba a les 8 i es treballa fins a les 13, amb una parada de mitja hora per fer el te. Els han quedat algunes coses molt angleses, com l'hora del te, és com un hàbit sagrat.

Hi ha una hora per dinar i tres hores més fins a les 16. Això és l'horari estàndard de laboral. Quan

estava a l'hort sí que feia més aquest horari, perquè més o menys a les 19 ja se sopa. Però ara que estic a secretaria, normalment a les tardes allargo. Cap a les 21-22 de la nit, el dia s'ha acabat i anem a dormir.

Com valores la teva estada, què t'està aportant?

Ho valoro molt bé, estic molt content. Quan marxés fora hi ha una cosa que està molt bé i és que la realitat d'on vens passa a tenir una nova dimensió. Perquè en el fons, no és tant el que descobreixes d'aquí, que també, sinó com et qüestionen les coses d'allà. Jo crec que això és una de les grans coses. L'altra és que el fet d'estar més temps permet que la relació amb la gent també sigui més rica.

Què creus que estàs aportant allà?

Doncs no ho tinc molt clar... (riu) Home, hores de feina els hi dono. No ho sé. Pel que fa a la casa, una cosa que està molt bé és que els aporto la visió d'una Salle de fora. Una altra potser és el fet de trencar el mite dels blancs, tot i que això jo crec que els queden generacions per trencar-lo del tot.

Per ells som tots rics, que clar, evidentment, des dels seus paràmetres, és cert. Però des dels nostres és difícil explicar que no som rics. I l'altra cosa, el fet de trencar els mites de què el blanc també pot ser una persona que ve a ajudar i que no ha de ser l'amo. Un dia vam anar a un mercat, perquè vaig estar a una escola que tenen un projecte de pastisseria, i vam anar a un poblat a vendre. Tothom va donar per descomptat que els dos blancs que hi havia, érem els amos, i al contrari...Estic convençut que t'aporten molt més ells, que el que tu els puguis aportar. I més ara. En els darrers anys han fet un gran procés en l'àmbit de l'educació i potser, fa anys, sí que podia venir un enginyer i els ensenyava a fer un pou o venia un informàtic i els podia ensenyar a muntar la web, però, per sort, aquest nivell, crec que en gran part l'han trencat.

Pel que fa a l'escola, com és el projecte educatiu? I què t'has trobat?

Crec que si compares només el sistema educatiu, faràs una mala comparació. Perquè el sistema educatiu només, diríem que és el nostre sistema educatiu de fa 40 anys. Aquí ja i has posat un clixé que costa de treure. Jo crec que

23 | ACCIÓ SOCIAL

has d'acompanyar el sistema educatiu de la societat que tenen. És una societat que encara ha de treballar molt, moltes vegades amb feines molt mal pagades i tenen una societat molt de sobreviure. I si te'n vols sortir, t'has d'esforçar.

Poques vegades veuràs a gent demanant diners pel carrer. Al contrari, veuràs a gent que ha trobat 3 polseres i les està intentant vendre, o que intenta muntar alguna cosa en els cotxes. Aquest esperit de duresa i de sobreviure el necessiten i el tenen molt calat. Doncs, si des d'aquesta concepció social hi englobes l'escola, tenen l'escola que necessiten, jo crec. És una escola més dura, que els fa que s'autogestionen ells les coses, que tenen dues hores de serveis comunitaris cada dia, perquè si no l'escola no funcionaria perquè s'ha de netejar, s'han de muntar les taules, moure coses, o sigui que tenen l'escola que avui dia ells necessiten.

Quina és la presència de La Salle i com està vista en la teva zona?

Pel que fa als valors i al treball és pràcticament el mateix. Intenten que hi hagi una forta pre-

sència i un fort treball per a la gent més pobre. A nivell de valors i de missió és molt equiparable, que és una cosa que reconforta quan viatges. La Salle en si no és especialment gran. A Kenya té 6 projectes, que són molts, comparativament amb els altres sectors del mateix districte, però aquí hi ha molts projectes d'institucions religioses que tenen moltes obres, igual que l'escola pública. En general hi ha bona reputació.

Evidentment, el treball a les escoles és diferent del nostre i depèn del lloc. No és el mateix per exemple una escola professional on els professors se'n van a dormir a casa, que aquí, que els professors es queden a dormir i, per tant, fan una mica més, de 24 hores de servei. Sí que és veritat que totes les escoles tenen comunitats de Germans, per tant, això marca una certa diferència. Tots els directors de les escoles són Germans.

El tema de l'associació està present, però no entès exactament com nosaltres, però s'hi va fent camí. Una cosa molt bonica d'aquí, és que quan es parla de comunitat educativa realment es té en compte a tothom. Quan es fa un

sopar o quan es fa un dinar, o una reunió informativa o una pregària hi va tothom. Tots els treballadors també. I això està molt bé. Perquè a nosaltres moltes vegades ens costa. Pel que fa a la visió mundial, els Germans la tenen, però els professors la tenen menys, perquè aquí no tenen formacions com nosaltres, i per tant no tenen l'oportunitat de fer aquesta descoberta més a nivell Lasal·lià. Alguns Germans sí que poden anar a fer formacions. Aquí, normalment, quan fan formacions se'n van als Estats Units. Perquè Kenya i tots els països de parla anglesa van tenir una gran presència dels Germans americans, que actualment se n'han anat, perquè la majoria són molt grans. Però encara continuen mantenint molta relació.

Després d'haver estat 6 mesos a Kenya, l'Ernest tornarà a finals d'agost a Barcelona, per començar el 2 de setembre un nou curs a La Salle Premià.

Memòria dels refugiats morts en el camí cap a Europa

“Alain, Mulela, Nadia, Youssef ...”. En una basílica plena d’homes i dones originaris de molts països del món, al costat dels qui els han acollit i han lluitat per la seva integració, han ressonat els noms dels que no van aconseguir travessar el mar. Durant la commovedora oració “Morir d’Esperança”, celebrada a la Basílica de Sant Just per iniciativa de la Comunitat de Sant’Egidio al costat d’altres associacions que treballen per donar un futur a qui arriba al nostre país (Fundació Bayt-al- Thaqa, Justícia i Pau, Càritas Diocesana, Fedelatina, Federació Filipina Kalipi, Delegació Pastoral Social i Caritativa), es van recordar les 38.000 víctimes dels viatges per mar i terra cap a Europa, des de 1900 fins avui.

En l’acte es va recordar la iniciativa dels “corredors humanitaris”, impulsats per la Comunitat

de Sant’Egidio, com un model a seguir que proposa una via legal i segura per l’arribada dels immigrants a Europa. Són sirians provinents del Líban, o persones de la Banya d’Àfrica provinents d’Etiòpia. En total, 2500 persones que han arribat a Itàlia i també a França, Bèlgica i Andorra, a l’espera que puguin obrir-se a Espanya.

Les tragèdies al mar no acaben. En l’últim any, des de juny de 2018 fins avui hi ha hagut 2389 víctimes, mentre que en el primer semestre de 2019 les víctimes al mar són ja 904, amb un augment de dones i nens que van intentar arribar per rutes cada vegada més complicades. Tot i que el nombre de desembarcaments ha disminuït, el percentatge de morts i persones desaparegudes ha augmentat: si el 2017, no-

més el Mediterrani central, l'índex de mortalitat dels que emprenien un "viatge de l'esperança" era d'1 sobre 38, el 2018 ha estat d'1 sobre 14. "Les morts a la mar no són una estadística sinó una tragèdia de la humanitat enfront de la qual no podem ser indiferents -ha comentat el president de la Comunitat de Sant'Egidio, Marco Impagliazzo. Sant'Egidio fa una crida urgent perquè s'obrin nous corredors humanitaris i noves vies legals d'entrada a Europa".

En la seva homilia, el bisbe auxiliar de Barcelona Antoni Vadell, ha convidat a escoltar el "crit d'angoixa de tantes persones durant els seus viatges de l'esperança, a mercè de la mar aspre i el clima advers, i sobretot a mercè de la crueltat dels homes, indiferents al seu sofriment, a la seva dignitat, a la seva vida ". Una societat que ja no és capaç de tenir cura de qui és més vulnerable es torna inhumana: "l'abraçada -va afegir el bisbe Vadell- és el primer signe de l'acollida i l'interès de l'altra, una manifestació de l'amor de Déu".

En el transcurs de l'oració es van pronunciar alguns dels noms dels que han mort al mar en l'últim any, acompanyats de la llum de les espelmes que s'encenien en la seva memòria i de cants que entonaven els mateixos refugiats. Alguns d'ells van ser companys de viatge dels recordats en l'oració.

"Morir d'esperança", s'ha celebrat des del 20 de juny per celebrar la Jornada Mundial del Refugiat, a Roma i en altres ciutats europees. Vol ajudar a no deixar caure en l'oblit l'esperança i el sofriment de qui busca protecció a Europa, a no resignar-se a les tragèdies i a comprometre per un món més humà i just. Hi han participat associacions que, davant les grans discussions sobre immigració d'aquests dies, demanen que se segueixi salvant, acollint i integrant a qui fuig de la guerra, i també que creixin els corredors humanitaris, que augmenti el nombre de reassentaments de refugiats que han abandonat seu país, i que s'obrin noves vies legals

també per motius laborals. Només d'aquesta manera la nostra societat pot ser més inclusiva i més segura.

Barcelona acollirà el principal congrés mundial de sociologia de la religió

Entre els dies 9 i 12 de juliol se celebrarà a Barcelona la trenta-cinquena edició del Congrés Internacional de Sociologia de la Religió, amb el lema "The Politics of Religion and Spirituality". Convocat per la International Society for the Sociology of Religion, preveu una participació de prop de 550 investigadors provinents de centres d'investigació i universitats d'arreu del món. S'hi volen abordar grans reptes com el creixement de la diversitat religiosa, la relació entre el populisme i els moviments religiosos o les polítiques públiques sobre acomodació de la diversitat.

GENERALITAT DE CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Francesc Llonch, nou director de Càritas Diocesana de Terrassa

El bisbe Josep Àngel Saiz l'ha nomenat aquest dimarts 2 de juliol. Substitueix en el càrrec a en Salvador Obiols que exercia des de l'octubre del 2012, quan es va crear l'estructura diocesana de Càritas. Francesc Llonch (Castellar del Vallès, 1947) és enginyer tèxtil. Entre els anys 1994 i 1998 va ser president del Gremi de Fabricants de Sabadell i membre de la junta i comitè executiu de Foment del Treball. Ha estat conseller de la companyia d'aigües de Sabadell CASSA i actualment és patró de la Fundació per la Indústria i membre de la Junta de Texfor.

BISBAT DE TERRASSA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Projecte Fratelli, exemple de bones pràctiques en un Congrés Internacional d'Educació Catòlica a Nova York

Es va celebrar del 5 al 8 de juny a la Universitat de Fordham, a Nova York. Amb el lema 'Educar en l'humanisme de la fraternitat per construir una civilització de l'amor', el Congrés va presentar el Projecte Fratelli al Líban com una de les experiències més inspiradores de la feina que fan les escoles catòliques al món davant de més de 500 participants. El Projecte Fratelli és un projecte intercongregacional, on participen germans i laics dels Germans Maristes i de La Salle, i que treballa a prop de les ciutats de Beirut i de Sidó (o Saïda, com en diuen els musulmans), al Líban.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

X Jornades d'Història del Monestir de les Avellanes

El 8 i 9 de juliol de 2019 tindran lloc les X Jornades d'Història del Monestir de les Avellanes amb el títol 'Ora et labora: la vida diària als monestirs medievals'. L'edició comptarà amb vuit ponències i debats a càrrec d'especialistes de reconeixement internacional. Entre altres, es parlarà de l'ideal monàstic vers la realitat de la vida al monestir, de l'ús pràctic i simbòlic dels espais de vida monàstica o es farà una mirada als temes litúrgics, l'economia i l'alimentació dels religiosos, la política interna i externa, o les activitats dins i fora del monestir, sempre en el marc de l'Edat Mitjana.

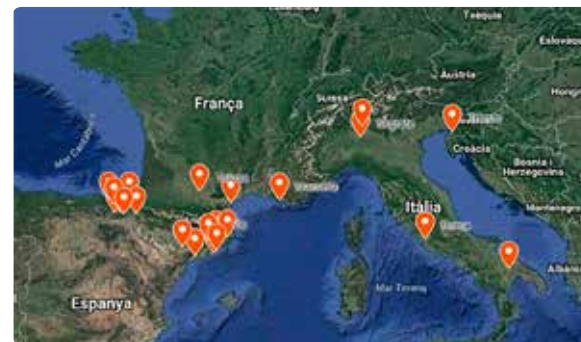
MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Planellas, amb el papa Francesc per la benedicció del pal·li a Roma

Com cada any en la festivitat de Sant Pere i Sant Pau el papa Francesc ha beneït en una celebració a Roma el pal·li dels arquebisbes nomenats durant el darrer any. El **nou** arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, és un dels prelatos que ha participat en la cerimònia. El pal·li és l'ornament litúrgic de llana blanca que distingeix els arquebisbes i que expressa la seva singular proximitat amb la càtedra de Pere. Planellas hi ha assistit acompanyat d'una reduïda representació de la cúria tarragonina i de familiars i amics. El Govern hi ha estat representat pel director General d'Afers Religiosos, Marcel·lí Joan.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El 2020, nova província claretiana de Sant Pau formada per Catalunya, Euskal Herria, França i Itàlia

Coincidint amb Sant Pere i Sant Pau, El Govern General dels Missioners Claretians ha publicat el decret de creació de la **nova província la constitució de la nova província de Sant Pau** que agrupa les comunitats i obres de Catalunya, Euskal Herria, França i Itàlia i que serà efectiva l'1 de gener de 2020. Ricard Costa-Jussà, actual provincial de Catalunya, serà el nou provincial i comptarà amb un equip de govern format pel pare Rafael Gómez d'Euskal Herria, el pare Raymundo Adormeo de França, el pare Renato Caprioli d'Itàlia, i el germà Josep Codina de Catalunya.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'impressionant especial de la revista 'Time' dedicat a la Sagrada Família
Ds, 29/06/2019 | EL NACIONAL

Queixa formal al Vaticà del govern espanyol per les opinions del nunci sobre l'exhumació de Franco
Dm, 02/07/2019 | EL NACIONAL

La pel·lícula documental 'Maleïda 1882' recrea la gran travessa de Jacint Verdaguer a l'Aneto
Dm, 02/07/2019 | VILAWEB

La llibertat en l'educació, un dret inalterable
Dl, 01/07/2019 | ARA

No publicaràs tuits impurs i respectaràs els drets d'autor
Dm, 02/07/2019 | EL PAÍS

La Generalitat presenta documentació nova al judici per l'art de Barbastre
Dc, 03/07/2019 | SEGRE

La Unesco declara fora de perill la basílica de la Nativitat de Betlem
Dc, 03/07/2019 | EL PAÍS

La principal obra de l'Opus Dei s'inspira en el manual d'un jesuïta del segle XVIII
Dv, 05/07/2019 | LA VANGUARDIA

Dilluns 8 de juliol

- **Convivències d'escolans.** Del 8 al 12 de juliol. Organitza Seminari Conciliar de Barcelona. Tortosa.
- **"Camino de Santiago" per a joves de Tarragona.** Del 8 al 15 de juliol. Organitza Delegació de pastoral de joventut de l'arquebisbat de Tarragona. Pla de Palau 2, Tarragona.
- **Jornades d'Història Medieval. Ora et labora: la vida diària als monestirs medievals.** 8 i 9 de juliol. De 9 a 22 h. Monestir de les Avellanes - Institut Germans Maristes. Os de Balaguer.
- **La diàspora jueva: des del segle VIII aC fins avui.** Fins divendres 12 de juliol. De 9:30 a 14:00 h. Aulari Josep Carner de l'Edifici Històric de la UB. Barcelona.
- **Cursos Bíblics d'Estiu.** Del 8 al 12 de juliol. De 9:30 a 19:30 h. Organitza Associació Bíblica de Catalunya (ABCat). Seminari de Tarragona.

- **Presentació del llibre 'He tingut molta sort amb la gent que he conegut', de Jordi Porta.** Organitza: Grup Enciclopèdia Catalana. Ateneu Barcelonès - Sala Bohigas . Barcelona.
- **Corrandes són corrandes i sopar medieval.** Monestir de les Avellanes - Institut Germans Maristes. Os de Balaguer.

Dimarts 9 de juliol

- **The Politics of Religion and Spirituality.** Del 9 al 12 de juliol. Organitza International Society for the Sociology of Religion Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCCB). Barcelona.
- **El cristianisme ortodox.** De 16 a 19 h. Organitza Oficina d'Affers Religiosos - Ajuntament de Barcelona. Centre Cívic Urgell. Barcelona.

Dimecres 10 de juliol

- **Benedicció de cotxes i altres vehicles per Sant Cristòfol.** De 10 a 20 h. Basílica de la Puríssima Concepció i Assumpció de Nostra Senyora . Barcelona.

Dijous 11 de juliol

- **Exercicis de Contemplació.** Del 11 al 20 de juliol. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Vuit dies d'Exercicis.** Del 11 al 20 de juliol. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Cloenda del Simposi Internacional Raó i emoció.** Organitza Fundació Joan Maragall - Obra Social La Caixa. Palau Macaya. Barcelona.
- **Exercicis de contemplació.** Del 11 de juliol a les 18 al 20 de juliol a les 20 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Vespres Musicals a Pedralbes: De la tradició a la improvisació.**

Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.

- **Colors del Bàltic.** Basílica de Santa Maria. Mataró.

Divendres 12 de juliol

- **Exercicis de Silenci contemplatiu.** Del 12 al 21 de juliol. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Espiritualitat i la transcendència en l'art abstracte.** 12 i 13 de juliol. De 9:15 a 17 h. Museu de Montserrat.
- **Visita a l'orgue de Santa Maria.** Basílica de Santa Maria. Mataró.
- **La Grande Chapelle.** Organitza Festival de Música Antiga dels Pirineus. Església de Sant Feliu . Sort.

Dissabte 13 de juliol

- **Pensament filosòfic i identitat a l'Europa Central.** De 10 a 19 h.

Organitza Escola Internacional de Filosofia Intercultural (EIFI). Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri. Barcelona.

- **Processó de la Mare de Déu del Carme.** De 17 a 21 h. Parròquia de Sant Miquel. Barcelona.
- **Satsang amb Swami Satyananda Saraswati.** Organitza Advaitavidya. Kailas Ashram. L'Ametlla del Vallès.
- **Romina Lischka & Sofie Vanden Eynde.** Organitza Festival de

Música Antiga dels Pirineus. Església de la Mare de Déu de la Candelera. Olp.

- **La Grande Chapelle.** Organitza Festival de Música Antiga dels Pirineus. Església de Santa Maria. Organyà.
- **Nit de gòspel.** Parròquia de Sant Ramon de Penyafort. Barcelona.

Diumenge 14 de juliol

- **Exercicis Espirituals.** Del 14 al 18 de juliol. Organitza Grup Diàleg i Pregària de Les Borges Blanques - Caputxins. Casal Claver. Col·legi Claver. Raimat.
- **70è Aplec de Matagalls.** De 10 a 20 h. Matagalls.
- **Romina Lischka & Sofie Vanden Eynde.** Organitza Festival de Música Antiga dels Pirineus

Església de Sant Quirze de Pedret. Cercs.

- **La Grande Chapelle.** Organitza Festival de Música Antiga dels Pirineus. Església de Sant Pere. Ripoll.
- **Bach, Mendelssohn i Widor.** Basílica de Santa Maria. Mataró.

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

Malena Casanueva del Campus La Salle de Aravaca presenta les competències directives La Salle als Equips Directius **#SomLaSalle** **#300LaSalle** **#MiraMésEnlã**

13:05 - 04 jul. 19 - Twitter for Android

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Impressionant comparativa de la **#SagradaFamilia** dels anys 1920 i 2019

[Font: Arxiu Mas]

12:09 - 05 jul. 19 - Twitter Web Client

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Grup de **#joves** de **@MaristesRubi** a **#Atenes**. Col·laborant en centres de **#refugiats**. Sent conscients de la realitat que viuen aquestes persones que únicament desitgen i demanen una oportunitat de vida. **@sosrefugiados** **#solidaris**

14:00 - 05 jul. 19 - Twitter Web Client

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

Ja tenim aquí El Propileu 24! Al Museu de Montserrat fem revista, i en paper! 📄 També la podeu llegir al web!

10:27 - 03 jul. 19 - Twitter for Android

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Recordem l'objecció de consciència i la insubmissió com a experiències de **#DesobediènciaCivil** massiva, exitosa i noviolenta en les jornades d'**@omnium** a **@EiBomCCM** **#MiliKK**

4 Omnium Cultural i 7 més

17:56 - 04 jul. 19 - Twitter for Android

Arxiu Benedictines
@SAFmbc

Nova incorporació 📖 a la biblioteca de consulta del **@SAFmbc** per obsequi de **@ajnavarcles** 🙌 Fa molta il·lusió que els antics professors se'n recordin de tu 🙌 Moltes gràcies !!

15:52 - 04 jul. 19 - Twitter for Android

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Jornades **#formacio** aquests dies de mà de **@trilemaedu**. Reflexionem i treballem a l'entorn **#aitescapacitats** Seguim **#intensament** x oferir una escola per a tothom **#escolainclusiva** **#escolacompetent**

13:14 - 03 jul. 19 - Twitter for Android

Salesians Sant Jordi
@SalesiansSJordi

Avui les **#UEC** de **#SalesiansSantJordi** ens trobem a **@SalesiansMAT** per compartir les experiències durant el curs, mirant al futur per seguir oferint el millor servei als i les joves en el seu creixement educatiu i personal.

1 PES La Mina i 2 més

12:08 - 05 jul. 19 - Twitter for Android

Fundació Comtal
@FundacioComtal

Contents i agraïts per les formacions rebudes a **@LaSalleCat** durant aquests 3 dies i haver tingut l'oportunitat de fer una primera immersió en Hara. Gràcies i fins l'any vinent! **#300LaSalle** **#25anysFundacióComtal**

15:25 - 04 jul. 19 - Twitter Web Client

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetares

Ahir vam visitar el **#campdretreball** internacional "Turó del Montgrós. Archeology in Catalonia" a **#EiBrull** (Osona), on tot excavant i ajudant en el manteniment del jaciment arqueològic, 20 joves, 3 monitors/es i un voluntari aprenen a apreciar la riquesa de l'entorn natural

1 Desc Poch i Rose i 3 més

14:00 - 04 jul. 19 - Twitter Web Client

Catalunya Religió
@catreligio

Avui, a la trobada de responsables de **#catequesi** de Catalunya i Balears **#parròquies** **#formació** **#comunitat**

1 Gec Tarragonense

11:36 - 05 jul. 19 - Twitter for Android

Montserrat
@montserratinfo

#Homenatge al P. Josep **#Massot** i Muntaner en el marc dels X anys d'**#escoladestiu** **#literatura** **#infantil** **#juvenil** **#Montserrat**, referent de la **#UniversitatDestiu** **@uvic_fcontinua** **@uvic_fcontinua** **@PublAMontserrat**

15:45 - 04 jul. 19 - Twitter for iPhone

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

